

ZORG OUDERENZORG IS ZICHZELF OPNIEUW AAN HET UITVINDEN

Hulp van familie gedoe? Wen er maar aan!

Met veel kunst en vliegwerk heeft BrabantZorg deze zomer de zorg in meer dan dertig verpleeghuizen op niveau weten te houden. Ook familie moest een steentje bijdragen. En dat wordt het nieuwe normaal.

Brigit Groeneveld

Den Bosch/Veghel

Nu de vakantie van veel BrabantZorg-medewerkers voorbij is, ontstaat er weer een beetje lucht in de roosters. Want het was deze zomer een uitdaging om de zorg overeind te houden, voor de bewoners van de meer dan dertig verpleeghuizen en via de Thuiszorg ook voor ouderen die nog zelfstandig wonen.

Door een wetswijziging is het inhuren van tijdelijke krachten in de vorm van zzp'ers niet meer mogelijk. En dus was het alle hens aan dek. Zelfs personeel dat normaal op kantoor werkt, pensionado's en stagiaires sprongen bij. Ook kregen families vanuit sommige verpleeghuizen een brief met het verzoek om alsjeblieft te komen helpen.

Nu was het alleen nog vakantiestress, maar het moment dat dit dagelijkse realiteit wordt, nadert met rasse schreden. Sterker nog: de verwachting is dat het allemaal nog veel moeilijker wordt dan het de afgelopen weken al was. Je hoeft geen deskundige te zijn om dat te zien aankomen. De bevolkingscijfers spreken voor zich: de ouderenzorg stevent af op een infarct.

Dubbele vergrijzing

Twintig procent van de bevolking is op dit moment 65 of ouder en over tien jaar geldt dat voor zelfs een kwart van de Nederlanders. Omdat mensen steeds ouder worden is er bovendien steeds vaker sprake van dubbele vergrijzing: kinderen die niet meer kunnen helpen met de zorg van hun ouders omdat ze zelf ook oud en hulpbehoevend zijn. Waar haal je het personeel vandaan om voor al deze mensen te zorgen?

Voor het *Brabants Dagblad* reden om zich deze zomer onder te dompelen in de ouderenzorg. BrabantZorg vond dat best spannend. Juist in deze krappe vakantieperiode een journalist in de keuken laten kijken vraagt om lef. Toch werkte BrabantZorg mee, om de samenleving aan het denken te zetten. Belangrijkste boodschap: het is vijf voor twaalf en de zorg kan dit niet alleen oplossen. Buiten de zorgwereld zijn nog maar weinigen ervan doordrongen hoe nijpend de situatie gaat worden. Dat er een levensgrote kans is dat ouderen straks niet de zorg gaan krijgen waar de familie automatisch op rekent.

Bij BrabantZorg weet iedereen wat eraan zit te komen, want de werkdruk en de krapte zijn nu al voelbaar. Samen met medewerkers, familie en naasten probeert het bestuur de orga-



▲ Medewerkers in De Watersteeg in Veghel.

FOTO JAN ZANDEE



De realiteit is wel dat het elastiek blijvend strak gespannen staat

– Miriam Haagh, BrabantZorg

nisatie op de toekomst voor te bereiden. In eigen huis is al veel veranderd. Roosters zitten efficiënter in elkaar, nieuwe zorgtechnologie wordt ingezet en andere manieren van werken worden uitgetoetst. Ook ontstaan er samenwerkingen met andere zorgorganisaties en scholen.

Hoezeer BrabantZorg ook z'n best doet en hoe hard het toegewijde personeel ook werkt, uiteindelijk zal het niet genoeg zijn. Er is een veel bredere cultuuromslag nodig. We zullen als samenleving meer moeten omkijken naar onze ouderen, ook als ze in een verpleeghuis wonen.

Doen we dat niet, dan is er voor opa en oma straks weinig meer aan. Deze zomer was het ook al zichtbaar: ouderen van wie familie, vrienden of kennissen regelmatig langskomen om te helpen of leuke dingen te doen, hebben het fijner dan ouderen die amper of geen actief sociaal netwerk hebben. Dat geldt ook voor mensen met gevorderde dementie. Zij voelen wat 'vertrouwd' is. En ook zij genieten nog van een ijsje, een wandeling of het luisteren naar muziek van vroeger.

Hoe zeer medewerkers en vrijwilli-

Zomer in de ouderenzorg

Het is alle hens aan dek deze zomer in de ouderenzorg. Extra handen van familie en vrienden zijn dringend nodig, en dat geldt ook voor de toekomst. Het *Brabants Dagblad* liep deze zomer mee bij BrabantZorg. Dit is de laatste aflevering.

gers in het verpleeghuis ook hun best doen, zonder bezoek en aandacht van naasten blijven er veel lange en soms eenzame uren over. Met de vergrijzing en de personeelstekorten zal dit alleen maar toenemen. Dat niet iedereen dagelijks uren kan komen helpen is begrijpelijk. Maar denken dat de zorg het zelf wel oplost, dat is echt niet meer van deze tijd.

Worstelen

Hoe kijkt bestuursvoorzitter Miriam Haagh terug op deze zomer? „We wisten dat het niet altijd makkelijk zou zijn in deze weken. Ik heb diepe bewondering voor al onze collega's. Wat is er hard gewerkt en hoe fantas-

tisch is het dat zoveel collega's, die normaal niet in de zorgteams werken, nu ook meedraiden. Ook zag ik vrijwilligers en familieleden een stap naar voren zetten. De realiteit is wel dat het elastiek blijvend strak gespannen staat en dat het uitvallen van bijvoorbeeld een collega in de nachtdienst niet meer zomaar opgelost kan worden. Begrip daarvoor en het vinden van oplossingen is niet vanzelfsprekend. Daar worstelen we mee.”

„Voor ons als bestuur is het belangrijk om iedereen mee te krijgen in de veranderingen waarin we zitten”, vervolgt Haagh. „Daarom was het ook best spannend om een journalist mee te laten lopen in de organisatie. Maar het eerlijke verhaal moet echt verteld worden. We staan voor een enorme maatschappelijke opgave. We zijn de ouderenzorg eigenlijk opnieuw aan het uitvinden.”

„Ik heb de artikelen in het *Brabants Dagblad* met interesse en trots gelezen. Ook was ik vaak geroerd door de liefde die de boventoon voerde. Samen kunnen we zoveel bereiken. We hopen dat meer mensen hieraan een bijdrage willen leveren. Bij BrabantZorg is iedereen welkom!”